

lige Myndigheders Erklæring derover. Efter de Dplysninger, som jeg har modtaget, tror jeg, at der ikke let vil blive Spørgsmaal, for Diebliffet, om at anvende Loven paa andre Sygdomme end paa Koppesygdom. Men det er vistnok rigtigst, at dette Spørgsmaal bliver taget under Overveelse ved Lovens Gjennemførelse, hvorimod der neppe er nogen Dpfordring for Rigsdagen til nu at give en bestemt Befaling i saa Henseende. Regjeringen vil i § 7 have den fornødne Myndighed med Hensyn hertil, efter at have modtaget Dplysninger fra de stedlige Autoriteter.

Ordf. Jeg skal dog tillade mig en lille Bemærkning i Anledning af de to sidste Foredrag, og det er den, at en saadan Foranstaltning som den at forene flere smitsomme Sygdomme i eet Lokale uden Tvivl ikke bør kunne træffes, uden at Lægernes Erklæring er indhentet. Efter hvad jeg har erfaret, er der nemlig, flere smitsomme Sygdomme, som ikke ville kunne behandles i eet og samme Lokale; fordi den ene Sygdom ikke udelukker, at de vedkommende Patienter ogsaa kunne angribes af den anden Sygdom. Dette er ogsaa Grunden til, at man paa flere Steder har forskellige Lokaler indrettede til forskellige Sygdomme. Saaledes har man i Helsingør et Koppelafareth og tillige et særligt Lokale for Kolerapatienter, der tilveiebringes paa Amtets og Byens Bekostning. Med Hensyn til dette sidste Lokale maa jeg derhos dog tilføie, at det ikke efter Lovens Bestemmelser skal være permanent, men kun skal bestaa saalænge, som det af Justitsministeren anses for nødvendigt efter de foreliggende Forhold.

Justitsministeren: Jeg antager, at det ærede Medlem, som sidst talte, vistnok ikke vil betvivle, at til de Dplysninger fra de stedlige Myndigheder, som tænkes tilveiebragte, høre naturligtvis ogsaa Dplysninger fra Lægerne. Særligt ligger det jo i og for sig i Forholdets Natur, at man maa gaa anderledes frem, naar man har med større Byer at gjøre, end hvor man kun har med smaa Forhold at gjøre. Det er fuldkommen rigtig, at man ikke uden-

videre kan kaste forskellige Ting imellem hinanden. Men, medens man i Kjøbenhavn meget let kan adskille forskellige Ting og holde Patienter med forskellige Sygdomme helt borte fra hinanden, tror jeg ikke, at det altid gaar an at ville gjøre det Samme i Thorsøhavn. Men at til de stedlige Erklæringer ogsaa hører Lægernes Erklæring, er som sagt ganske i sin Orden.

Jessen: Jeg vil blot svare min ærede Kollega (Ordf.), at de forskellige Sygdomme naturligtvis godt kunne behandles i forskellige Lokaler, fordi disse Lokaler findes i samme Hus.

Müller: Forhaabentlig vil den asiatiske Koleræ neppe trænge op til Færøerne, men naturligtvis kan man ikke være sikker derpaa. Smidlertid har Lagthinget tydelig udtalt i sin Betænkning, at den foreslaaede Lov dog især vil faae en overordentlig stor Betydning med Hensyn til andre smitsomme Sygdomme, navnlig med Hensyn til Kopper, der er den Sygdom, man har mest Frygt for oppe paa Færøerne. Lagthinget har troet, at de Foranstaltninger, som skulde træffes, kunde forenes, saaledes at det Hospital, der bliver Tale om at indrette, kunde benyttes til de forskellige smitsomme Sygdomme, som maatte kunne vise sig deroppe, navnlig paa Grund af, at man turde haabe, at der ikke paa een Gang vilde blive indført mange Patienter med forskellige Sygdomme. Smidlertid antager jeg, at Autoriteterne deroppe, om dette skulde blive Tilfældet, nok vilde vide at skaffe de fornødne Beiligheder tilveie foruden det Lokale, som engang er oprettet til, at modtage Kolerapatienter i. Jeg tror derfor, at der ikke kan være nogen Betænkelse ved at vedtage dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, og som Lagthinget har tiltraadt det.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til 2 den Behandling vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.